

La Garriga
d'Empordà

Obra conjunta de la *natura i l'home*

PAISATGE = ULL HUMÀ + (MEDI NATURAL / ACCIÓ HUMANA)

Som hereus d'un paisatge, d'una cultura de la pedra seca. Ara, més que mai, hem d'aprendre a valorar-la i conservar-la.

En la cruïlla de l'agricultura, l'arquitectura i les històries de vida, hi ha el paisatge. Aquest paisatge és el resultat del treball humà sobre la natura; neix de l'esforç per civilitzar-la i per convertir la duresa d'un terreny pedregós en endreçats conreus. És la història del Mediterrani en general, de la Garriga més concretament, que va veure com s'hi desenvolupava una vertadera cultura de la pedra seca.

*Paisatge de pedra,
paisatge viu,
paisatge en constant
evolució.*

*La Garriga d'Empordà
mosaic de mil colors.*

A partir del segle XVI els pagesos inicien la transformació de la Garriga per adaptar el terreny a les seves necessitats pel conreu, per a la pastura. Així converteixen una terra erma i pedregosa en un espai humanitzat amb l'arquitectura de pedra seca, veritable tresor artístic de la tradició constructiva popular.

En el moment de més productivitat aquest procés queda aturat sobretot per l'aparició de la fil·loxera (meitat del s. XIX), però també pels canvis naixents en el treball agrícola. La fred del 1956 va rematar moltes de les oliveres que encara quedaven. Des de llavors, la Garriga es va anar abandonant i es va iniciar un període de degradació que va tornar a transformar-ne l'aspecte.

Actualment la voluntat dels propietaris de la Garriga i dels ajuntaments de Vilanant, Llers i Avinyonet de Puigventós és recuperar aquest espai carregat de força històrica i emotiva, i formular estratègies per a la protecció i la gestió d'un territori d'immens valor natural, paisatgístic i cultural.

La Garriga
d'Empordà